

Chicago, Windy City

HongNguyen/H. N. T.

*Từ trên Skydeck tháp Sears
Đứng trong cái Ledge kính dày mấy phân
Ngắm Thành phố Gió dưới chân
Chụp ảnh kỉ niệm về lần đến thăm
Nhớ thời thơ ấu xa xăm
Chèo cao để hái ngọc lan trong vườn
Bây giờ đầu tóc bạc phơ
Cũng lên đỉnh tháp chơ vơ giữa trời
Để xem cảnh cõi dương trần
Để coi con Tào xoay vẫn ra sao.*

Đó là vài giòng thơ không chỉnh mới nghĩ ra khi nhớ lại kỷ niệm lần đứng trên Skydeck của toà nhà skyscraper cao nhất Chicago, có tên cũ Sears và tên mới Willis Tower, một thắng cảnh độc đáo mà kẻ ham chèo tháp cao như Sói Già ChNg luôn luôn nuôi ý định đến xem. Hôm đó là ngày giữa tháng Ba, gần cuối mùa Đông 2013, đang mùa mưa tuyết. Sau cơn bão Sandy tàn phá miền Đông Bắc, cho đến gần giữa tháng này, đã bao trận mưa tuyết trở đi trở lại quét qua vùng phía Nam hồ Michigan, trong đó có Chicago, mệnh danh là Thành phố Gió (Windy City).

Đến phi trường Midway vào sáng sớm. Taxi lao đi trong cơn mưa nhỏ, nhưng gió rất lạnh. Thở phào nhẹ nhõm vì theo dự báo thời tiết, chỉ sợ máy bay không đáp xuống được. Nửa giờ sau, xe vào đến downtown dừng tại khách sạn Sheraton ở ngay bên bờ sông Chicago, gần cầu Columbus. Nằm sát bên hồ Michigan nên gió từ hồ thổi vào giá ngắt vào mùa Đông.

Ngày buổi sáng đầu tiên, hai bố con Nhà Sói đã hăm hở xách camera đi dạo bờ sông. Thắng cảnh đầu tiên là cây cầu Michigan cách hotel một block. Cầu 2 tầng bắc ngang sông Chicago, chỉ dài không tới 200 bước, cũng như hai chục cây cầu nhỏ khác trong lòng downtown, có cái nhấc lên được cho tàu nhỏ đi qua. Flash! flash! Thoáng chốc máy ảnh đã vội ghi hình ảnh đầu tiên của Sói Già trước 2 trong 4 tháp trụ cầu mang kiến trúc nổi rất đẹp về lịch sử. Rồi bước chân phiêu du sang bên kia sông. Cả hai khu vực bên sông đều san sát những toà nhà chọc trời có cửa kính sáng loáng phản ánh skyline của thành phố lớn thứ ba này ở Mỹ.

Gió tạt vào mặt rất mạnh, làm chảy mũi và cay mắt. Kéo cao cổ áo và khăn quàng tới mũi cũng chưa ăn thua gì với sức gió vừa mạnh vừa giá ngắt. Che mũi thì ngọt ngọt mà che nửa vờ thì hơi nóng từ mũi hắt lên lại làm mắt kính viền cận mờ đi không nhìn thấy đường đi. Chật vật bước trên vỉa hè, lại còn phải lên xuống cầu thang tiếp nối giữa hai, ba con đường cao thấp khác nhau của cùng một con phố. Đây là một đặc điểm của Chicago: một vài con đường phố thẳng có 2, 3 tầng đường xe hơi chạy ngay phía trên, bên lề là những parking lot cao tầng.

Kìa, Millennium Park đang hiện ra trước mắt. Đây là 1 trong 2 thắng cảnh quan trọng nhất, sau Willis Tower, đã được tôi chấm từ trước cho chuyến đi Chicago. Cây cối mùa Đông trơ trụi lá, nhưng đập vào mắt là bộ khung vĩ đại, tối tân của cái Pavillion, một sân khấu ca nhạc có giàn âm thanh tuyệt hảo. Lại sừng sững đứng bên là cấu trúc The Bean hình hạt đậu khổng lồ bằng kim loại óng ánh phản chiếu ló nhỏ đám đông người đang đứng trên sân chiêm ngưỡng hình dáng nhẵn nhụi, tròn trịa và sáng như gương của nó. Hãy thử lấy tay xoa một tí, ôi chao sao mát lạnh, mịn màng! Ở mé công viên, cấu trúc The Crown Fountain gồm một bồn nước ở giữa 2 tháp hình khối chữ nhật, luân

phiên chiếu video về các bộ mặt của những sắc dân địa phương.

Rời khỏi công viên, gót chân rảo bước trên đường phố đến The Art Institute of Chicago cách đó không xa. Hai tượng Sư tử, có lẽ không nhỏ lắm so với Sư tử trước MGM Casino Hotel ở Las Vegas, đứng trụ trước toà nhà lớn. Mặc dầu trời đang đe dọa mưa, một hàng khá dài nối đuôi chờ vào xem. Với tấm vé Senior \$17, Sói già xông xáo qua rất nhiều phòng tranh cốt xem qua loa cho hết vì nếu muốn xem tận tường thì phải mất mấy ngày. Có đủ các hoạ phẩm cổ kim hay cận đại, Âu, Á hay Mỹ châu rất nổi tiếng, đẹp tuyệt vời. Đặc biệt trong thời gian này, một khu triển lãm Picasso vẫn còn mở cửa, lôi cuốn rất đông người coi. Về trường phái lập thể thì Sói già mù tịt. Xem để mà xem, trừ vài tấm pha lập thể lần hiện thực, còn hầu hết rất khó hiểu.

*Picasso, hỡi Picasso,
Hỡi người họa sĩ tài danh của nhân loại
Tôi chẳng thấy một cái gì vĩ đại
Trong những tác phẩm để đời của ông
(Có khác gì trường phái thơ Tự do
của Sài Gòn ta vào giữa thế kỷ hai mươi)
Nếu có ai nguệch ngoạc vài nét vẽ bí hiểm đơn sơ
Thì một trăm năm sau... cũng chưa biết chừng nổi tiếng!*

Trong các cuộc du hành bằng chân cùng với Sói con, dù thân xác bơ phờ, Sói già đã biến thành tài tử hay người mẫu để Sói con thu hình vào máy ảnh. Cũng sau những lần ra phố bị gió hành hạ toi bời, trở về khách sạn, con sói già nua đều không quên đến Health Center nằm trên tầng lầu 17 để tập thể dục, bơi lội, rồi vào sauna, nhờ thể sức khoẻ được duy trì rất tốt.

Qua ngày thứ nhì, với tấm vé Trolley \$25/3 ngày cho Senior, một mình Sói già có thể đi khắp downtown. Xe chạy qua Navy Pier, rồi Magnificent Mile và Water Tower là khu phố buôn bán sầm uất. Mấy nơi này đều có trạm stop của Trolley, nên bỏ lại xem sau. Đang nghe tài xế hướng dẫn du lịch của Trolley thao thao bất tuyệt thì một cú điện thoại từ Sói con gọi tới bảo Bố đến ngay Aquarium sẽ dẫn vào xem free cùng nhóm workshop. Thế là vội mở bản đồ chọn địa điểm xuống cho kịp. Đây Shedd Aquarium. Ai đã đến Atlanta Aquarium thì chẳng muốn mua vé vào xem bất cứ bể cá nào khác trên thế giới, vì Atlanta Aquarium vĩ đại nhất rồi. Nhưng đã free thì cũng cứ vào. Đúng vậy, bể cá này nhỏ và tối tăm, cá cũng nhỏ. Nhưng may mắn bỗng gặp một show cá heo được tổ chức dành riêng cho nhóm khách đặc biệt này.

Lúc mở đầu, khi tấm màn đại vĩ tuyến che bức tường kính ngăn cách pool với bờ vịnh của biển hồ chợt buông xuống để tránh ánh sáng bên ngoài đang làm choá mắt khán giả thì tiếng reo ngạc nhiên ầm lên. Show diễn rất hay, tuy nhiên không lớn như show ở Orlando vì chỉ cá heo chứ không có người cùng cá vọt lên từ mặt nước. Rồi tiếp sau đó đoàn khách di chuyển sang The Field Museum ở kế cận. Chà! Mới bước vào đã thấy 2 chú khổng tượng và 1 chú khủng long to lớn đứng trên bệ, chiếm hết không gian của gian đại sảnh. Viện bảo tàng này rộng mênh mông, 2 tầng lầu và 1 tầng dưới đất. Kiến trúc bên ngoài đã đồ sộ, mà bên trong cũng đặc sắc. Có những phòng trưng bày khủng long nhỏ, Tháp Ai cập, Mummies, rừng già Phi châu và Á châu, thời cổ đại Mỹ châu, phòng thí nghiệm DNA... và cuộc hành trình xuyên 4 tỉ năm của đời sống trái đất. Đặc biệt nhất, không chỉ giới phụ nữ, nhiều người say sưa ngắm những đồ trang sức lộng lẫy, rất đắt tiền, như những chiếc nhẫn 5, 000 carats, hay vương miện nữ hoàng... Thật tiếc, nếu lưu lại Chicago lâu dài thì có thể đi xem kỹ hơn và học hỏi rất nhiều nơi bảo tàng này và Sói con còn chụp thêm cho Sói bố biết bao nhiêu hình ảnh kỷ niệm nữa, ngoài một tấm lác đẹp đã mua được từ gift shop.

Trong ngày thứ ba, cũng một mình đáp Trolley, mặc dầu mây đen vần vù bầu trời lớt phớt mưa và cái lạnh của gió bầm rập mặt mũi, Sói tiếp tục ngao du. Trạm dừng chân là Navy Pier bên bờ vịnh. Đây là một cái mall dựng trên một cây cầu kê bằng gỗ dài gót 1 km chọc ra hồ Michigan. Nơi này đặc biệt có nhiều khu cho trẻ em trong

đó có Ferris Wheel lớn và một vườn hoa bằng kính gọi là Crystal Gardens rất đẹp. Ngồi ăn trưa tại Mc Donald, nhìn chung quanh lũ lượt hàng trăm học sinh nối đuôi nhau đi qua đi lại mà lòng thấy vui vui. Ôi còn đâu thời thơ ấu! Nhớ lại bài thơ học trò làm từ hơn nửa thế kỷ:

*Tuổi niên thiếu như vàng dương hé lộ
Nơi chân trời một buổi sáng tinh mơ
Như bầy chim đang hăm hở đón chờ
Giờ mọc cánh để tha hồ bay nhảy.*

Nhưng, sự thật, nếu cho tôi níu thời gian trở lại tuổi thơ thì xin hoan hỉ, khỏi ước mong ngày mọc cánh. Rồi khỏi Navy Pier vào giữa trưa. Hãy còn quá sớm nên Sói ta lại chờ Trolley. Xuống tại Water Tower, ngay chỗ có toà Tháp nhỏ cổ kính. Ngắm nghĩa một chút, lại lên xe, xuống chỗ toà nhà J. Hancock, đảo một vòng bên trong, định lên tầng 94, nơi có Observatory để ngắm nhá ly cà phê, ngắm cảnh toàn thành phố, nhưng lại thôi vì đã chọn Tháp Sears cao hơn vào hôm sau. Trên đường đi, không nhớ lúc nào, xe ngừng tại điểm stop gần Macy's. Hãy thử vào xem: chà chà, những 7 tầng lầu rộng mênh mông, nhưng cứ lên lên xuống xuống 6 cái thang cuốn để xem qua loa tất cả, chẳng mua sắm gì. Cuối cùng Trolley chạy qua Tháp Sears. Vừa bước vào trong, nhân viên chỉ dẫn bảo không bán vé lên deck vì trời có mây. Thế là tiu nghỉu đi ra, trước khi lên xe còn tiếc nuối quay máy ảnh lên trời, chụp phần trên của tháp. Quả thực một tầng mây trắng đục đang vây quanh lưng chừng tháp và nửa trên của tháp chỉ thấp thoáng cao ngất sau mây.

Ngày thứ tư, sau 1 đêm tiếc nuối vì hụt xem tháp thắng cảnh độc đáo nhất Chicago và lo lắng cả ngày hôm sau sẽ có mây mù hoặc mưa to thì hồng cả mục tiêu lớn nhất của chuyến đi. Nhưng không, trời vẫn không nở để cho Sói già lỡ một dịp may. Bầu trời bừng sáng! Bỏ Trolley, dù trời vẫn gió, đi bộ 1.6 mile qua nhiều khu phố đến tháp Sears. Với cái vé \$18 không senior discount, đạt ý định đến nơi rồi! A ha! Ta đã từng lên đỉnh tháp Washington Monument ở Washington DC 1996 để con mắt nai của kẻ mới chân ướt chân ráo đến Hoa Kỳ quét một vòng khắp thành phố thủ đô đẹp tuyệt vời. Chẳng bao lâu sau đó ta đã lên tận nóc toà Empire State Building ở New York 1996, ngắm hai hình khối chữ nhật của Twin Towers ngoi lên bầu trời Manhattan, ngắm tượng Thần Tự do trắng toát uy nghi ngoài vịnh Hudson, mà ngay trong chiều hôm đó gót chân đã bước lên con tàu shuttle để tới tận nơi chiêm ngưỡng ngôi tượng đồ sộ và nổi tiếng lừng danh thế giới. Ta cũng đã lên tháp Toronto ở Canada 2004, nằm áp xuống sàn lầu cũng bằng kính để chụp tấm ảnh mà dưới lưng là cả một thành phố. Rồi ta cũng đã lên đỉnh tháp Eiffel thu nhỏ ở Las Vegas 2010 để ngắm hệ thống phun nước huyền ảo tuyệt vời trong nền nhạc giéo giắt My Heart Will Go On hoà lẫn giọng ca Celine Dion. Ngay cả ở Atlanta, ta cũng đã ngồi trên Sundial ở tầng lầu 72 của toà nhà Westin hình trụ tròn xoay chuyển động với tốc

cao tới 1750 ft/527m.

độ 1 vòng/giờ để vừa thưởng thức bữa ăn vừa ngắm cảnh thành phố thủ phủ của Georgia. Thế thì hôm nay ta tiếp tục cái thú lên cao như đã trèo lên ngọn cây hoa ngọc lan hồi còn bé hay thời niên thiếu đã dám leo lên tận đỉnh núi Bà đen cao vợi vợi vượt tầng mây và đi xuống chỉ trong vòng 1 buổi sáng. Rồi còn nữa, ý muốn leo đỉnh tháp Eiffel thật ở Paris vẫn còn vương vấn. Nhưng khắp nơi trên thế giới này, viễn tưởng hay ảo vọng của con người đã và đang còn muốn chọc thủng trời xanh thì muốn đi xem cũng chẳng bao giờ hết. Như thế đã tạm đủ rồi, vì ta đang hiện diện trên Skydeck mang con số to đả chót 103 của toà nhà Willis Tower 110 tầng mà nếu bao gồm cả 2 cột antenna thì

** Ta từ trên cao ngất
Ngắm xem thành phố này
Cả trần gian phía dưới
Đẹp nhưng thật mong manh
* Buồn vui kiếp nhân sinh
Cuộc đời như thế đấy
Chỉ một giây thoáng nhanh
Vũ trụ sẽ tan tành?*

Chicago ơi! Thật vậy, lịch sử còn ghi chép lại Chicago đã bị lửa tàn phá khủng khiếp vào năm 1871 và 1903, những thảm kịch xã hội xảy ra 1873, 1877 và 1886 vẫn còn in dấu ấn đau thương tang tóc trong đầu người dân thành phố. Tuy nhiên nó đã được tái tạo và phát triển nhanh chóng về mọi mặt. Đã một lần, máy bay ghé qua phi trường O'Hara, cất cánh bay đêm về Atlanta, tôi đã được thấy ngoại ô Metro Chicago trải rộng cả một

vùng rộng lớn dưới cánh máy bay như một biển hay mạng nhện ánh đèn lấp lánh không kém gì New York City. Chắc thành phố này có rất nhiều hứa hẹn phát triển mạnh trong tương lai đây. Sau bữa ăn nhẹ tại nhà hàng, nhận 4 tấm ảnh nghệ thuật/\$35, rời khỏi tháp Sears trên tay có hộp gift toà nhà bằng kim loại cao chừng 7in/\$13, lòng tôi vẫn còn lưu luyến.

Ngày thứ năm và cuối cùng, trước khi lên máy bay, Sói già còn vớt vát xách máy ảnh đi dạo dọc bờ sông thơ mộng, rồi đi bộ đến khu Magnificent Mile. Ghé một lúc vào khu Nordstrom mall, leo thang máy lên suốt mấy tầng lầu rồi đi dạo đại lộ Michigan sầm uất, chụp cảnh phố xá. Tuy chưa bằng NY, đâu đâu cũng những building cao ngất chọc lên bầu trời hừng hực. Nhưng gió vẫn lạnh. Thành phố Gió mà! Chicago còn rất nhiều thắng cảnh đáng xem: rất nhiều skyscrapers, viện bảo tàng (đủ loại văn hoá, lịch sử, mỹ thuật, khoa học, không gian...), trường đại học, nhà thờ, công viên, rạp hát, shopping center, hệ thống xe điện ngầm và nhiều Tour du ngoạn... Có ở lại hàng tháng cũng

không thể xem hết tận nơi, bởi vì trong vòng tour của Trolley hoặc từ trên 4 phía cửa kính của tháp Willis/Sears, tôi đã được đi qua và ngắm cảnh bên ngoài rất nhiều nơi khác nổi tiếng. Có thể liệt kê một số: Grant Park, Lincoln Park Zoo, City Hall (không mái vòm như ở các thủ phủ tiểu bang), J. R. Thompson Center, Merchandise Mark, Wrigley Building, Tribune Tower, Marina City's twin towers, St. Michael's Church, Trump Hotel & Tower, Harold Washington Library (mệnh danh thư viện công lớn nhất thế giới), Chinatown và Vietnam Veterans Memorial, vân vân. . .

Vẫy tay chào Chicago, Windy City đẹp đẽ kiêu sa!

HongNguyen/H. N. T. , GA, Mar 29/2013

Thêm lời kết

Tuỳ bút/ký sự này cũng được viết, chưa đủ tiêu chuẩn là một hướng dẫn du lịch, để kỉ niệm chuyến đi xa của hai bố con nhà Sói, sau hơn chục lần đi xem 8 thắng cảnh, như Los Angeles+Palm Springs, Las Vegas+Hoover Dam, Savannah, Amelia Island, Jacksonville và San Diego trong số biết bao nhiêu lần con đi dự workshop/seminar về marketing. Phải thật tình nói thêm: túi \$ của Sói bố rất hạn chế, nếu không đi ké con để khỏi phải lo \$ khách sạn và tiện nghi tốt thì làm sao dám đi chơi. Đây có lẽ là chuyến đi-với-nhau cuối cùng miễn phí của bố-con (dĩ nhiên đa số lần má con đi cùng), vì từ nay sẽ dành riêng cho người bạn đời tương lai của con, và bố cũng già rồi. Cũng viết để tặng vợ chồng người em gái đã nhiều dịp đưa đón tôi đi du ngoạn suốt một vùng từ Stamford/CT đến New York City và Washington DC. . . nhân dịp trong số 7, 8 lần tôi có việc phải ghé qua NY, trên đường đi Stamford thăm Bố già thân yêu, kể thêm vài lần ở VN cách đây hơn nửa thế kỉ. Có hàng trăm tấm ảnh phong cảnh nhưng vì kỹ thuật download của tôi rất kém nên không xuất hiện.

Ghi thêm-

Các Tuỳ bút/Ký sự đã viết từ trước:

- Mùa Thu buồn tê tái (Atlanta/GA-Stanford/CT),
- Khoảng cách (Los Angeles/CA),
- Thăm vùng đất hứa (Little Saigon/Los Angeles/CA),
- Las Vegas/NV, -Lạc bước đào nguyên(San Diego/CA).

Sói Già/ChNg Mar. 30/03. /.